

Svar:

Den funktionelle opdeling mellem det forøgede stampersonel og personellet til pligtig tjeneste må foretages under hensyntagen til den kortere tjenestetid, der opnås ved, at tjenestetiden sættes lig uddannelsestid til mobiliseringsfunktioner. Dette indebærer, at det egentlige stående beredskab må baseres i hovedsagen på uddannet stampersonel, der har den fornødne evne til rutineret samarbejde inden for enheden.

Hertil kommer, at det under en reduceret tjenestetid vil blive endnu vanskeligere at bibringe personel til pligtig tjeneste den uddannelse, der er fornøden for de særligt komplicerede funktioners bestridelse, hvorfor sådanne funktioner må varetages af stampersonel eller i visse tilfælde eventuelt af personel, der er hjemsendt efter den frivillige tjenestes ophør.

Ud over anvendelse især i hærens supplementsstyrke og mobiliseringsenheder kan der blive tale om, at personel til pligtig tjeneste tillige vil blive anvendt til gavntjeneste, herunder til sådanne bemandingsposter i søværn og flyvevåben, hvor der enten er krav om særlig civil livsstilling, eller hvor kravene om militær uddannelse er minimale, jf. bilag 1 til det arbejdsnotat, som er tilsendt det tidligere udvalg ved fortrolig skrivelse af 28. juni d. å.

Ud fra de ovenfor anførte hovedprincipper har Forsvarskommandoen iværksat udarbejdelse af en oversigt om, hvilke stillinger (funktioner) der bør besættes med stampersonel henholdsvis værnepligtige. Det kan dog på nuværende tidspunkt oplyses, at værnepligtige befalingsmænd påregnes alene anvendt i funktioner i hærens mobiliseringsstyrker.

De ovenfor anførte betragtninger vedrørende funktionsopdelingen er baseret på ordningen, når den fuldt ud er gennemført, medens en overgangsperiode vil kunne indebære en bredere anvendelse af personel til pligtig tjeneste.

Spørgsmål 7:

Udvalget udbeder sig beregninger over, hvilken vægt med hensyn til produktion man må tillægge den forøgede tilgang til

arbejdsmarkedet, der vil blive følge af den foreslåede nyordning.

Spørgsmål 8:

Udvalget udbeder sig beregning af størrelsen af det skatteprovenu, der vil fremkomme ved beskatningen af de frivilliges lønninger.

Spørgsmål 9:

Hvad er omkostningerne ved anvendelse af værnepligtige kontra frivillige i hæren?

Svar:

Forsvarskommandoen har besvaret spørgsmålene således:

„1. Ved Forsvarsministerens skrivelse af 29. september 1972 til det i folketingsmødet 1971-72 nedsatte forsvarsudvalg er oversendt besvarelse af et af udvalget stillet spørgsmål*) vedrørende oplysninger med hensyn til navnlig de økonomiske virkninger af at erstatte værnepligtige med konstabler og overkonstabler m. v.

I nævnte besvarelse er til belysning af de økonomiske konsekvenser valgt en beregning med besættelse af 1.000 bemandingsposter i beredskabsstyrken.

Med de i besvarelsen i øvrigt angivne forudsætninger fremgår det bl. a.,

- at der må disponeres over 1370 værnepligtige årligt ved en værnepligtsordning med 12 måneders tjenestetid,
- at der må disponeres over 1144 frivillige årligt under en stampersonelordning (forudsat en gennemsnitlig kontraktlængde på 4 år for menigt personel).

Med de angivne omkostningsstørrelser er meromkostningerne beregnet til ca. 24 mill. kr. pr. år, idet der dog påregnes en besparelse på uddannelsesområdet, ligesom der på Socialministeriets budget påregnes en besparelse på ca. 2 mill. kr. årligt.

Der er endvidere peget på den samfundsøkonomiske betydning af frigørelsen af mandår og den større skatte- og forbrugerevne m. v., som omhandlede antal frivillige repræsenterer i forhold til de værnepligtige.

I en notits er bemærket, at omkostningerne til friydelser ikke varierer proportionalt med ændringer i den tjenestegørende styrke, dette gælder eksempelvis for byg-

*) udeladt her.